ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 16ης Δεκεμβρίου 2004 *

Στην υπόθεση C-358/03,

με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 19 Αυγούστου 2003,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους D. Martin και H. Kreppel, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Δημοκρατίας της Αυστρίας, εκπροσωπούμενης από τον E. Riedl, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο τμήματος, N. Colneric (εισηγήτρια) και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

έχοντας υπόψη την απόφαση που ελήφθη, κατόπιν ακροάσεως του γενικού εισαγγελέα, να εκδικασθεί η υπόθεση χωρίς προτάσεις,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την προσφυγή της, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9 της οδηγίας 90/269/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1990, σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις ασφάλειας και υγείας κατά τη χειρωνακτική διακίνηση φορτίων που συνεπάγεται κινδύνους ιδίως για τη

ράχη και την οσφυϊκή χώρα των εργαζομένων (τέταρτη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) (ΕΕ 1990, L 156, σ. 9), καθόσον δεν θέσπισε τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για την πλήρη συμμόρφωση προς την οδηγία αυτή ή, εν πάση περιπτώσει, δεν ενημέρωσε σχετικά την Επιτροπή.

Το νομικό πλαίσιο και η πριν από την άσκηση της προσφυγής διαδικασία

2 Όπως προκύπτει από το άρθρο 1, παράγραφος 1, η οδηγία 90/269 καθορίζει τις ελάχιστες προϋποθέσεις ασφάλειας και υγείας σχετικά με τη χειρωνακτική διακίνηση φορτίων που συνεπάγεται κινδύνους, ιδίως για τη ράχη και την οσφυϊκή χώρα των εργαζομένων.

3 Σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθούν με την οδηγία αυτή το αργότερο την 31η Δεκεμβρίου 1992 και να ενημερώσουν αμέσως την Επιτροπή. Για τη Δημοκρατία της Αυστρίας, η οποία κατέστη μέλος της Κοινότητας την 1η Ιανουαρίου 1995, η ταχθείσα προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας αυτής στο εσωτερικό δίκαιο έληξε την ημέρα προσχωρήσεως αυτού του κράτους μέλους στην Κοινότητα.

4 Θεωρώντας ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν την είχε πληροφορήσει ότι είχε θεσπίσει όλες τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 90/269 και εφόσον δεν διέθετε ούτε άλλα πληροφοριακά στοιχεία που της επέτρεπαν να συμπεράνει ότι αυτό το κράτος μέλος είχε λάβει όλα τα συναφή αναγκαία μέτρα, η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία λόγω παραβάσεως.

5 Φρονώντας ότι η εν λόγω οδηγία δεν είχε μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο όσον αφορά την προστασία των υπαλλήλων που υπηρετούν στο Land και στις κοινότητες της Καρινθίας, ούτε όσον αφορά την προστασία των εργαζομένων στις αγροτικές και δασικές εκμεταλλεύσεις στο Burgenland και στην Καρινθία, η Επιτροπή εξέδωσε, στις 19 Δεκεμβρίου 2002, αιτιολογημένη γνώμη με την οποία καλούσε τη Δημοκρατία της Αυστρίας να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί με τη γνώμη αυτή εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεώς της.

6 Επειδή δεν ικανοποιήθηκε από τις απαντήσεις που έδωσαν οι αυστριακές αρχές, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή.

Επί της προσφυγής

7 Κατά πάγια νομολογία, η ύπαρξη παραβάσεως πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με την κατάσταση του κράτους μέλους όπως αυτή παρουσιαζόταν κατά τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 15ης Μαρτίου 2001, C-147/00, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 2001, σ. I-2387, σκέψη 26, και της 4ης Ιουλίου 2002, C-173/01, Επιτροπή κατά Ελλάδας, Συλλογή 2002, σ. I-6129, σκέψη 7).

8 Η Αυστριακή Κυβέρνηση προβάλλει ότι η αιτίαση που αντλείται από τη μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 90/269 είναι αβάσιμη καθόσον αφορά

το Burgenland, αφού θεσπίστηκε, κατά το έτος 2000, κανονιστική ρύθμιση η οποία κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή στις 24 Οκτωβρίου 2000.

9 Με το υπόμνημά της απαντήσεως, η Επιτροπή δέχθηκε αυτά τα πραγματικά στοιχεία.

10 Δεδομένου ότι η αιτιολογημένη γνώμη διατυπώθηκε στις 19 Δεκεμβρίου 2002, η προσφυγή πρέπει επομένως να απορριφθεί όσον αφορά το Burgenland.

11 Καίτοι, όσον αφορά το Land της Καρινθίας, η Αυστριακή Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί την παράβαση που της προσάπτεται, προβάλλει ωστόσο ότι η δημοσίευση της αναγκαίας κανονιστικής ρυθμίσεως για την πλήρη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 90/269 ως προς τους εργαζομένους στις αγροτικές και τις δασικές εκμεταλλεύσεις θα εκδιδόταν στο τέλος του έτους 2003. Όσον αφορά την αναγκαιότητα να ληφθούν μέτρα μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο προς διασφάλιση της προστασίας των υπαλλήλων του Land, των κοινοτήτων και των ενώσεων κοινοτήτων, το Ομοσπονδιακό Κράτος πληροφορούσε τακτικά τις αρμόδιες αρχές του Land της Καρινθίας ως προς τις σχετικές του υποχρεώσεις.

12 Στο πλαίσιο αυτό, η Αυστριακή Κυβέρνηση υπογραμμίζει ότι το αυστριακό συνταγματικό δίκαιο απαγορεύει στο Ομοσπονδιακό Κράτος να θεσπίζει μέτρα μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο αντί του Land και ότι μόνον η καταδίκη εκ μέρους του Δικαστηρίου θα καθιστούσε δυνατή τη θεμελίωση της αρμοδιότητας του Ομοσπονδιακού Κράτους προκειμένου αυτό να προβεί στη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο.

13 Συναφώς, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, κατά πάγια νομολογία, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεσθεί διατάξεις, πρακτικές ή καταστάσεις της εσωτερικής του έννομης τάξεως περιλαμβανομένων εκείνων που απορρέουν από την ομοσπονδιακή του οργάνωση, για να δικαιολογήσει τη μη τήρηση των υποχρεώσεων και προθεσμιών που τάσσει μια οδηγία (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2001, C-111/01, Επιτροπή κατά Αυστρίας, Συλλογή 2001, σ. I-7555, σκέψη 12). Μολονότι κάθε κράτος μέλος είναι ελεύθερο να κατανέμει κατά την κρίση του τις νομοθετικές αρμοδιότητες μεταξύ των εθνικών οργάνων, εντούτοις είναι το μόνο που έχει ευθύνη έναντι της Κοινότητας, βάσει του άρθρου 226 ΕΚ, για την τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το κοινοτικό δίκαιο (απόφαση της 10ης Ιουνίου 2004, C-87/02, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 2004, σ. I-5975, σκέψη 38).

14 Επομένως, η προσφυγή της Επιτροπής κρίνεται βάσιμη όσον αφορά το ομόσπονδο κράτος της Καρινθίας.

15 Βάσει των προηγούμενων σκέψεων, επιβάλλεται, αφενός, να αναγνωρισθεί ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί, όσον αφορά το Land της Καρινθίας, προς την οδηγία 90/269, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή και, αφετέρου, να απορριφθεί κατά τα λοιπά η προσφυγή.

Επί των δικαστικών εξόδων

16 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Δικαστήριο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα

δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων. Δεδομένου ότι η προσφυγή της Επιτροπής γίνεται εν μέρει μόνο δεκτή, πρέπει κάθε διάδικος να φέρει τα έξοδά του.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

1) **Η Δημοκρατία της Αυστρίας, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί, όσον αφορά το Land της Καρινθίας, προς την οδηγία 90/269/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1990, σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις ασφάλειας και υγείας κατά τη χειρωνακτική διακίνηση φορτίων που συνεπάγεται κινδύνους ιδίως για τη ράχη και την οσφυϊκή χώρα των εργαζομένων (τέταρτη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.**

2) **Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.**

3) **Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και η Δημοκρατία της Αυστρίας φέρουν εκάστη τα δικαστικά τους έξοδα.**

(υπογραφές)